

1 ועד"ז (ובמכ"ש וק"ו) בנוגע לביהמ"ק השלישי, שמצד החידוש שבו לאחרי ההפסק הכי גדול דחורבן
 2 בית שני (שלא בערך מההפסק דחורבן בית ראשון, שהרי חורבן בית ראשון הי' רק במשך שבעים שנה,
 3 ואילו חורבן בית שני נמשך כבר יותר מאלף ותשע מאות שנה), יהי' בעילוי גדול עוד יותר, ועד לעילוי
 4 שבאין־ערוך – כדאיתא בזהר⁶⁹ ש"גדול יהי' כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון" קאי על מעלת בית
 5 שלישי לגבי בית ראשון ובית שני, שבית ראשון ובית שני היו "בניינא דבר נש דלית בי' קיומא",
 6 שנתקיימו במשך זמן מוגבל (בית ראשון ת"י שנה, ובית שני ת"כ שנה), ובית שלישי יהי' "בניינא
 7 דקוב"ה", "מקדש⁷⁰ אדניי כוננו ידיך"⁷¹, ולכן "יהא קיימא לדרי דרינ", בקיום נצחי לעולם ועד.
 8 י. ויש לומר, שענין זה (החידוש דהמקדש דלעתיד לאחרי ההפסק דהחורבן) מרומז בקרא⁷² "כתית
 9 למאור":
 10 "כתית" – רומז למספר השנים שנתקיימו בית ראשון ובית שני, "כת(ית)" דבית שני ו"כת(ית)" דבית
 11 ראשון⁷³; ו"כתית" מלשון כתישה ("כותש במכתשת"⁷⁴) – רומז על החורבן דבתי המקדשות ("שני
 12 חורבנין"⁷⁵) שקיומם הי' למשך זמן (ת"כ ות"י שנים) בלבד⁷⁶.
 13 וע"ז נאמר "כתית למאור" – שכוונת החורבן ("כתית" – כתישה) היא בשביל החידוש והעילוי
 14 ד"מאור" שלמעלה מ"אור" (מקור האור):
 15 בית ראשון ובית שני היו מבחי' הגילויים ("אור"), ובהתאם לכך היתה גם עבודתם של ישראל במעמד
 16 ומצב של אור וגילוי (בלבד). וע"י החורבן ("כתית"), שלא הי' האור והגילוי דביהמ"ק, ועבודתם של
 17 ישראל היתה במעמד ומצב של העלם והסתר, עד לחושך כפול ומכופל דסוף זמן הגלות – מתגלה
 18 החידוש בעבודתם של ישראל בכח עצמם, ועי"ז מגיעים לבחי' "מאור" ("כתית למאור"), מהותו ועצמותו
 19 ית' (שלמעלה ואינו מוגדר כלל בבחי' הגילויים), ומתגלה המקדש דלעתיד, בניינא דקוב"ה, בית נצחי.
 20 וע"פ הידוע⁷⁷ שבית ראשון הו"ע ההמשכה מלמעלה למטה (כנגד אברהם, חסד), ובית שני הו"ע
 21 ההעלאה מלמטה למעלה (כנגד יצחק, גבורה) – יש לומר, שע"י חורבן בית ראשון נתגלה החידוש
 22 בעבודתם של ישראל בהמשכה מלמעלה למטה, וע"י חורבן בית שני מתגלה החידוש בעבודתם של ישראל
 23 בהעלאה מלמטה למעלה (שהרי עיקר העבודה דבירור המטה במעמד ומצב של העלם והסתר וחושך הגלות
 24 היא לאחרי חורבן בית שני דוקא⁷⁸).
 25 ובצירוף שניהם יחדיו זוכים להחידוש דבית המקדש השלישי, שבו יהי' החיבור וההתאחדות
 26 דהמשכה מלמעלה למטה והעלאה מלמטה למעלה, "בשתי ידיים" (יד ימין ויד שמאל, חסד וגבורה,
 27 המשכה והעלאה) – כיון שיהי' בו גילוי עצמותו ית' (כנגד יעקב, תפארת, שעולה עד הכתר) שלמעלה מכל
 28 ציור וגדר דמעלה ומטה, ומחברם יחד, היינו, שגם בהקוין דהמשכה והעלאה (בחי' הגילויים, אור) נמשך
 29 וחודר בחי' עצמותו ית' ("מאור"⁷⁹), ודוגמתו בביהמ"ק השלישי – שכולל גם בית ראשון ובית שני⁸⁰, אלא
 30 שמוסיף ופועל (וגם בהם) מעלת הנצחיות, "מקדש אדניי כוננו ידיך", "בניינא דקוב"ה", בית נצחי לעולם
 31 ועד.

דבית שני ל"ית" (ת"י שנים) דבית ראשון – כי הגדלות דבית שני בשנים (ת"כ שנים, "כת") היא בגלל החידוש שלאחרי הפסק החורבן, התוכן דתיבת "כתית".
 (77) ראה לקו"ש ח"ט ע' 26 ואילך. וש"נ.
 (78) ובפרט ע"פ הידוע שבזמן חורבן בית ראשון הי' גילוי נעלה יותר מאשר בזמן בית שני (ראה ע"ח שער מיעוט הירח פ"ב).
 (79) וי"ל דבזה גופא – "מאור הגדול", מקור לאור גדול, חסד, המשכה (בית ראשון), ו"מאור הקטן", מקור לאור קטן, גבורה, העלאה (בית שני).
 (80) ראה זח"ג רכא, א.

(69) ח"א כח, א. וראה גם ח"ג רכא, א.
 (70) בשלח טו, יז.
 (71) "בשתי ידיים, ואימתי יבנה בשתי ידיים בזמן שה' ימלוך לעולם ועד, לעתיד לבוא שכל המלוכה שלו" (פרש"י עה"פ).
 (72) ר"פ תצוה.
 (73) בעה"ט עה"פ.
 (74) פרש"י עה"פ.
 (75) כמ"ש "משכן משכן, שני פעמים, רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין" (פרש"י ר"פ פקודי).
 (76) ועפ"ז יומתק שבתיבת "כתית" (שפירושה כתישה) נרמזת גם המעלה דבית שני על בית ראשון, שמקדים "כת" (ת"כ שנים)